

TİB

TÜM İKTİSATÇILAR BİRLİĞİ AYLIK BÜLTENİ

SAHİBİ : TİB ADINA

YAKUP KŞPENEK

TEMMUZ 1974

SAHİBİ: TÜM İKTİSATÇILAR BİRLİĞİ ADINA AYDIN KÖYMEN
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: YILDIRIM KOÇ
ADRESİ: NECATİBEY CAD. 47/9, ANKARA

NO: 1

TÜM İKTİSATÇILAR BİRLİĞİ DERNEĞİ KURULUŞ BİLDİRGESİ

İçte ve dışta belirli ekonomik ve politik seçimlerin sonucu olarak, halkın büyük bir kısmının yoksulluğa mahkûm edildiği bir ülkenin insanlarıyız. İşsizliğimiz, topraksızlığımız, eğitimsizliğimiz ve doktorsuzluğumuzun ve yaşamamızı giderek güçleştiren pahalılığın temel nedeni belli çevrelerce halkın çıkarlarını hiçe sayarak saptanan ekonomik ve sosyal politikalarıdır. Bu politikaları saptayanlar, uzun yıllar, halkımızın çağın gerisinde yaşamasının bir kader olduğu inancını yaymaya çalışmışlardır. Oysa bugün halkımız bu durumun kader olmadığını bilincine varmıştır ve çözüm yolları aramaktadır.

Halktan kopuk, halktan uzak olarak halkın sorunlarının ele alınmasının gerçek aydın niteliğiyle bağdaşmadığını biliyoruz. Gerçek aydın sorumluluğunun, sorunlara halkla elele, onun içinde ve onun çıkarları doğrultusunda çözüm getirmeyi gerektirdiği inancındayız.

İktisat biliminin toplumumuzun sosyo-ekonomik sorunlarına çözüm getirilmesine yardımcı olacak bir biçimde kullanılması ve bundan elde edilecek sonuçların halkımıza iletilmesi gerektiği kanısındayız.

Bu nedenlerle iktisatçılar ve iktisada ilgi duyanlar adına Geçici Yönetim Kurulu olarak bizler, dünyadaki gelişmelerin de ışığında yurdumuzun sosyo-ekonomik sorunlarını araştırmak ve bunları kamu oyuna duyurmak amacıyla "Tüm İktisatçılar Birliği'nin kurulduğunu duyuruyoruz. Birliğimiz bu amaçla bilimsel araştırma ve derlemeler yapacak, uzmanlarca konuşmalar ve toplantılar düzenleyecek, güncel konularda halkımızı aydınlatıcı basılı yayın yapacak ve bu çalışmalarının etkinliğini artırmak için diğer mesleki kuruluş ve derneklerle işbirliğine gidecektir.

İktisatçılar ve iktisat bilimine ilgi duyanlar olarak toplumun sorunlarından soyutlanmış bir bilim anlayışına karşı çıkmakta ve bilimin halkımızın ekonomik-demokratik mücadelesinde yararlı hale getirilmesini savunmaktayız. Yoksulluktan kurtuluşun yolunu halkımız ve onunla birlikte olanlar bulacaktır. Sizleri de aramıza çağırıyor, az gelişmiş bir ülkenin aydını olma sorumluluğunun yüklenmenizi diliyoruz.

Saygılarımızla,

TÜM İKTİSATÇILAR BİRLİĞİ GEÇİCİ YÖNETİM KURULU

DERNEK HABERLERİ

TÜM İKTİSATÇILAR BİRLİĞİ 1974 yılı Haziran ayı içinde kuruldu. Derneğin amacı iktisatçıların ve iktisada ilgi duyanların dayanışma içinde dünyadaki ve Türkiye'deki sosyo-ekonomik gelişme ve sorunlar ile ilgili olarak görüşlerini ve yaptıkları araştırma, inceleme ve derlemeleri kamu oyuna yansıtmaktır.

TİB, ekonomi biliminin halkımızın ekonomik-demokratik mücadelesinin hizmetinde kullanılmasını savunmaktadır. Buna bağlı olarak da çalışmalarını halkımızın ekonomik-demokratik mücadelesini veren meslek kuruluşları ve derneklerle elele yürütecektir.

TİB Aylık Bülteninin içeriğini halkımızın ekonomik-demokratik mücadelesi belirleyecektir. Bu ise meslek örgütü ve dernekler ve tek tek ilerici ve devrimcilerin sorunlarını ve sorularını Bültene iletmeleriyle mümkündür. Bültenimizin sayfaları TİB üyesi olan veya olmayan tüm ilerici ve devrimcilere açıktır.

Derneğimiz Temmuz Ayı İçinde Seri Konferanslar Düzenledi

Derneğimiz Temmuz ayı içinde Ankara Mimarlar Odası Konferans salonunda bir dizi konferans düzenlemiştir. Her hafta Salı günleri saat 18:00'de yapılacak olan konferansların programı şöyledir:

9 Temmuz	"AET Boyunduruğu"	Aydın Köymen
16 Temmuz	"Çokuluslu Tekeller ve Uluslararası Tekelci Sermaye"	Yıldırım Koç
23 Temmuz	"Uluslararası Para Sistemi"	Mustafa Danışman
30 Temmuz	"Petrol Sorunu"	M. Tanju Akad

Derneğimizin Ağustos ayı içinde düzenleyeceği konferansların konuları ise "Montaj Sanayii," "Az gelişmiş Ülke Halkları Nasıl Soyuluyor," "Türkiye'de Yabancı Sermaye," "İşçi Ücretleri"dir.

Derneğimiz "Yabancı Sermaye" ve "Halk Sektörü" Konularında Araştırma Hazırlıyor:

Derneğimiz 1974 yılı araştırma programı çerçevesinde araştırma grupları oluşturmuş ve "Yabancı Sermaye" ve "Halk Sektörü" konularında ayrıntılı bir araştırmaya başlamıştır.

Bu araştırmalardan "Türkiye'de Yabancı Sermaye" Eylül 1974' ve "Halk Sektörü" ise Ekim 1974'te kitap olarak yayınlanacaktır.

Bir aydan kısa bir süre içinde Derneğimizin üye sayısı 74'e yükselmiştir. Dernek üyelerinin mesleklere göre dağılımı şöyledir: 49 iktisatçı, 5 sosyolog, 3 kamu bilimcisi, 3 hukukçu, 2 işletmeci, 1 mimar, 1 kimya mühendisi, 1 çevirmen, 1 bölge plancısı, 8 iktisat öğrencisi.

"TÜRKİYE HALKI, EKONOMİK VE SİYASAL BAĞIMSIZLIĞINI YİTİRMEK PAHASINA, AVRUPALI OLMAYI KABULLENECEK KADAR ONURSUZ DEĞİLDİR"

Derneğimizin Temmuz ayı içinde düzenlediği seri konferanslardan ilki 9 Temmuz Salı günü yapılmıştır. "AET Boyunduruğu" başlıklı konferansı veren Dernek Genel Sekreteri Aydın Köymen'in konuşmasının bir özetini aşağıda veriyoruz:

"AET , kapitalizmin tekelci aşamasına varmış Batı Avrupa ülkelerinin, sistemin yaşayabilmesi, bu sistemde egemen unsur olan sermayenin daha da güçlenebilmesi, bu sistemin ihtiyacı olan pazarların genişletilmesi, A.B.D.'nin dünya ticareti üzerindeki egemenliğinin kırılması amaçlarına yönelmiş bir işbirliği girişimidir. Bu yüzden Ortak Pazar, sanıldığı gibi serbest ticarete dönüş değil, bunun tam aksine ülke ölçeğini aşan, bölge ölçeğinde bir kompyuculuk denemesidir.

Türkiye'nin, hemen Roma Anlaşması'ndan sonra başlayan AET'ye üye olma yönündeki girişimleri, 12 Eylül 1973 tarihinde imzalanan Ankara Anlaşması ile sonuçlanmıştır. Bundan sonra Türkiye, tümüyle işbirlikçi tekelci sanayi ve ticaret burjuvazisinin yön verdiği çabalarla, AET ile ilişkilerini 'normal prosedür'ü içinde yürüterek, işi 1838 Ticaret Anlaşmalarına çok benzeyen, Katma Protokol'ü imzalamaya kadar götürmüş ve AET Geçiş Dönemine girmiştir.

AET ile olan ilişkiler bu şekilde geliştirilirken, ileri düzeyde sanayileşmiş Ortak Pazar ülkelerine karşı son derece geri bir sınai yapıya sahip bulunduğu hiç hesaba katılmamış, Türkiye ile Ortak Pazar'ın gelişen çıkarlarının yarattığı sorun, Türkiye çıkarlarının tümüyle feda edilmesi yoluyla çözümlenmiştir.

Gümrük duvarlarının kaldırılması, AET sermayesine kapıların ardına kadar açılması, ekonomide devlet girişimciliği ve düzenlemeciliğinin asgari düzeye indirileceğinin taahhüd edilmesiyle, bir yanda bağımsız, dışa dönük, teknoloji üreten, kısacası nitelikli ve çağdaş sanayileşme amacı Plan sayfalarında kalmaya mahkum edilip bir düş haline getirilirken, öte yandan gücünü emperyalist ilişkilere borçlu olan işbirlikçi sanayi ve ticaret burjuvazisinin alabildiğine güçlenmesine olanak yaratılmıştır. Bununla da kalmıyarak, ekonomi politikasının ve ekonomik alandaki mevzuatın AET ülkelerinkine yaklaştırılması ilkesinin kabulü ile, Türkiye'deki tek ve değişmeyecek düzenin kapitalist düzen olduğu tescil edilmiş, egemen sınıfların geleceği teminat altına alınmıştır.

Türkiye, Katma Protokol'le birlikte AET'ye, maliyeti Türkiye toplumuna çok çok yüksek olacak tavizler vermiş, karşılığında koskocaman bir hiç elde etmiştir. AET sermayesinin çıkarları doğrultusunda, daha çok tüketim malları üretiminde yoğunlaşacak, dışa bağımlı, iç piyasaya dönük, montajca bir sanayi; dışarıya devamlı kalifiye işçi akımı; artan işsizlik ve kötüleşen gelir bölüşümü; önümüzdeki yıllarda acıları giderek daha fazla duyulacak olan, AET'ye verilen tavizlerin topluma maliyetinin başlıcalarıdır.

Bir ekonomi öğrencisinin bile, eldeki verileri değerlendirdikten sonra, her türlü önyargının dışında, 'ekonomik rasyonellik' ilkesine aykırı bulacağı, Türkiye-AET ilişkilerini bu hale getirenler; "daha ne istiyoruz, Türkiye bu şekilde Avrupalı olmuştur," diyerek, sorumluluktan kurtulamazlar. Çünkü

bizim bildiğimiz kadarıyla Türkiye halkı, ekonomik ve siyasal bağımsızlığını yitirmek bahasına, Avrupalı olmayı kabullenecek kadar onursuz değildir."

A R A Ş T I R M A

VERGİ İADESİ OYUNUNU HALKA AÇIKLIYORUZ

Bugün bütün dünya kapitalist ülkelerinde olduğu gibi Türkiye'de de "vergi iadesi" adı altında, her yıl milyonlarca liranın devlet hazinesinden özel sektöre aktarılmasını amaçlayan bir oyun oynanmaktadır.

Ekonomimize 27.6.1963 gün ve 261 sayılı yasa ve buna dayanılarak çıkarılan 5.12.1963 gün ve 6/2453 sayılı Bakanlar Kurulu kararnamesi ile giren vergi iadesi uygulamasının amacı bu kanun ve kararnamede şu şekilde özetlenmektedir:

"Vergi iadesinden amaç, sınai ürünlere, ihracat yapılması halinde fiyat açısından rekabet olanağı sağlayabilmek; bunun için de mamul bünyesine giren malî yüklerin en çok tümüne eşit bir tutarını ihracatçıya geri vermektir."

Bu amaçtan anlaşılması gereken şey herhalde şudur: Eğer bir mal ihraç edilmek isteniyor, fakat fiyatı rakip ülkelerin aynı çeşit mallarının fiyatına oranla pahalı bulunuyorsa, devlet bu malın fiyatını rekabet edebilir bir düzeye indirmek amacıyla malın bünyesinde maliyet unsuru olarak yer alan ve daha önce tahsil edilmiş veya tahakkuk etmiş verginin bir kısmını ve en fazla tümünü ihracatçıya iade eder.

Ancak iş irdelendiğinde uygulamanın hiç de böyle olmadığı ortaya çıkmaktadır. Kanun ve kararnameye göre ihraç edilen malın tutarına giren vergi, resim ve harçların tutarı hesaplanarak, bir kısmının iadesi gerekirken, neye göre tesbit edildikleri bilinmeyen oranlar üzerinden ihracatçıya açıktan para ödenmektedir. Örneğin, diyelim ki bir ihracatçı 20 milyon liralık şişeli şarap ihraç etti. Devlet 20 milyonun % 30'u kadar bir parayı, yani 6 milyon lirayı ihracatçıya ödemektedir. Bu oranlar çeşitli ihraç mallarına göre % 30 ile % 5 arasında değişmektedir.

1964-1973 döneminde vergi iadesi uygulaması ile ihracatçılara aktarılan fonların toplamı tam 2 milyar 807 milyon 350 bin 897 liradır.

Aşağıdaki tabloda 1969-1973 döneminde vergi iadesine konu olan ihracat, vergi iadesi tutarı ve bunun vergi iadesine konu olan ihracata oranı verilmektedir.

Yıllar	(a) toplam ihracat (000 TL)	(b) vergi iadesine konu olan ihracat (000 TL)	(c) vergi iadesi tutarı (000 TL)	(c)/(b) %
1969	3 768 300	1 424 577	217 353	15.2
1970	5 285 800	1 577 722	274 982	17.4
1971	7 974 400	1 801 013	384 074	21.3
1972	10 265 000	3 219 919	719 268	22.3
1973	18 667 700	7 327 466	1 053 902	14.3

Tablodan da açıkça görüldüğü gibi özellikle 1970'den sonra vergi iadesi adı altında egemen sınıfların etkin unsurlarından birisi olan ihracatçılara aktarılan fonlar giderek artmış ve faşist uygulamaların en yoğun olduğu yıllar olan 1971 ve 1972 yıllarında en yüksek oranlara ulaşmıştır.

Şüphesiz, gerek sanayileşme süreci içinde ve gerekse soyut olarak ele alındığında, dış ticaret Türkiye'nin en önemli sorunlarından biridir. Dış ticaret sorunu içinde ise ihracat, bir yandan sanayileşmeyi finansa etmek ve öte yandan da soyut bir olay olarak dış ticarette lehte gelişmeler elde etmek açısından özel bir öneme sahiptir. Bu noktada ise önem kazanan ve üstünde durulması gereken husus sanayi ürünleri ihracatını artırmaktır. Ancak bu hiç bir zaman ihracat ticaretini yapanlara, hiç bir emek karşılığı olmadan milyonlarca liranın aktarılması anlamına gelmez. Sorun ihracatçıları geliştirmek değil, ihracatı geliştirmektir. Bunun gerçekleştirilmesi için ise ihracatçılara vergi iadesi adı altında açıktan fon aktarmak yerine, Türkiye sanayisinin iç piyasaya dönük, montajcı ve dışa bağımlı yapısını değiştirecek tedbirlerin bir an önce alınması gerekir.

AET KAYNAKLI YABANCI SERMAYE ÖN SIRAYA GEÇTİ

Derneğimizce yapılan bir araştırma sonunda AET kaynaklı yabancı sermayenin diğer yabancı sermayeye oranla daha büyük bir kapladığı saptanmıştır.

Araştırmaya göre 6224 sayılı Yabancı Sermayeyi Teşvik Kanunu çerçevesinde Türkiye'de faaliyette bulunan yabancı sermaye yatırımı sayısı 150'dir. Bunun 75'i, yani % 50'si AET ülkelerinden kaynaklanmıştır. Bu 75'in ise 31'i Federal Almanya, 10'u Fransız, 8'i İngiliz, 8'i İtalyan, 8'i Belçika, 5'i Danimarka, 4'ü Hollanda kaynaklı olup 1 tanesi de Danimarka-Fransa ortaklığı şeklindedir.

İnceleme getirilen sermaye miktarı açısından yapıldığı taktirde ise AET kaynaklı yabancı sermayenin diğer yabancı sermayeye karşı büyük bir üstünlüğe sahip olduğu gözlenmektedir.

6224 sayılı kanun çerçevesinde kuruluş sermayesi olarak getirilen ve halen faaliyette bulunan yabancı sermaye toplamı 1 milyar 117 milyon 476 bin Türk lirası olup bunun içinde AET kaynaklı yabancı sermayenin payı 805 milyon liradır. Böylece görüldüğü gibi, kuruluş sermayesi olarak getirilen yabancı sermayenin % 80'i AET'den kaynaklanmaktadır.

AET'den kaynaklanan sermayenin nitelik ve amaç bakımından diğer ülkelerden kaynaklanan yabancı sermaye ile arasında hemen hiç bir fark yoktur. Nitekim AET sermayesinin de diğerleri gibi Türkiye'deki en kârlı alanlar olan kimya (özellikle ilaç), otomotiv ve gıda sanayii gibi alanlara yönelmiş bulunması bunun en açık kanıtıdır.

AET sermayesinin uzun yıllar Türkiye'de egemen olan AED sermayesini geride bırakması olayının altında yatan temel neden şüphesiz Türkiye'nin AET ile olan ilişkileridir. Bilindiği gibi Türkiye 12 Eylül 1973 tarihli Ankara Anlaşması ile AET'ye ortak üye olarak girmiş ve 1971 yılında da Katma Proto-

kolla birlikte hazırlık dönemini geride bırakarak tam üyeliği gidilen yolun ikinci aşaması olan Geçiş Dönemi'ne başlamıştır. İşte bu ilişki düzeniyle kuvvet kazanan Türkiye'nin AET'ye bağımlılığının yarattığı kolaylıklar içinde zaten temel niteliği dışa bağımlılık ve Türkiye'nin sömürülmesinde yabancı tekelci sermaye ile işbirlikçilik olan yerli sanayi ve ticaret burjuvazisi bütünleşme yönünü giderek AET'ye kaydırmıştır.

Bu durumda galiba Türkiye-Emperyalizm sorunları gündemindeki en önemli madde "AET Emperyalizmi" olmaktadır.

H A B E R L E R

YERLİ TEKELCİ SERMAYE ULUSLARARASI TEKELCİ SERMAYE İLE İÇİÇE

Bankalar

Türkiye bankaları Avrupa para piyasalarına açılıyor. İlk olarak, Türkiye'nin süratle güçlenmekte olan bankalarından en önemlisi sayılan Akbank geçen senenin sonlarında, dünyanın en önemli malî merkezlerinden biri olan Londra'da bir şube açmıştır. Bankalar arası yarışta geri kalmamaya özellikle dikkat eden İş Bankası da geçen ay, yine Londra'da şube açarak faaliyete geçmiştir.

14 Ekim seçimlerinden sonra özel sektör çevrelerinin ısrarla ekonomide bir kredi ve likidite sıkıntısından şikayetçi oldukları bir dönemde dışa açılma olgusu normal bir gelişimdir. Açıkça anlaşılabilir gibi, bu açılıştaki amaç, özellikle Euro-dolar piyasasının olanaklarından yararlanmaktır. Böylece yerli tekelci sermaye uluslararası tekelci sermaye ile bütünleşme sürecinde bir aşamayı daha gerçekleştirme gayretindedir.

Bankaların kârları

Bankaların 1973 yılı kârları açıklanmıştır. İş Bankası'nın kârı 152, Akbank'ın 130 ve Yapı ve Kredi Bankası'nın ise 122 milyon Türk lirasıdır.

Madalyalı İhracatçı

Haziran ayı sonunda İstanbul Sanayi Odasında düzenlenen bir toplantıda "başarılı" ihracatçılara madalya verildi.

1973 yılında İstanbul Sanayi Odasına kayıtlı şirketler arasında en fazla ihracat yapan Mağnezit A.Ş. olmuş. Eskişehir'de mağnezit üreten bu şirketin sermayesinin tamamı Avusturya kaynaklıdır. Türkiye'de üretilen mağnezit son derece basit bir işlemle geçirildikten sonra Avusturya'da bağlı olunan şirkete ihraç edilmektedir. Avusturyadaki Veitscher şirketi ise Türkiye'den gelen üstün kalite mağnezitler ile Avusturya ve diğer ülkelerden gelen mağnezitin kalitesini yükseltir, bunlardan demir çelik sanayiinde kullanılan ateş tuğlası yapar ve bütün dünyaya ve tabii bu arada Türkiye'ye de satar. Bu avusturya şirketi doğal kaynaklarımıza el atıp halkımıza ait olan doğal zenginliklere sahip çıkmaktadır. Ürettiği ateş tuğlalarını ise yüksek tekel kârlarıyla geri satmaktadır. Halkımızı kat kat sömüren bu şirkete İstanbul

Sanayi Odası altın madalya verirse, herşeyden önce İstanbul Sanayi Odası'nın tekelci ve işbirlikçi niteliği bir kere daha belgelenir. Yerli tekelci burjuvazi halkımızın soyulması için uluslararası tekelci burjuvazinin (emperyalistlerin) yanındadır.

Dünyadan Haberler

Herstatt Bankasının iflası tüm Alman Banka sektörü ve Avrupa Topluluğunda bomba tesiri yaratmıştır. Büyük Alman bankaları Herstatt'ı destekleme niyetinde değildir. Bankanın en büyük hissedarı %30 bir payla Hans Gerling'dir. Bu kişi Almanya'nın ikinci büyük sigorta şirketi olan Gerling'in sahibidir. İflas küçük tasarruf gruplarını etkileyecek ve piyasada likidite darlığı yaratacaktır. Özel mevduatta bir düşme bekleyen diğer bankalar aralarında acil tedbirler alma ve işbirliğine gitme yolunu seçeceklerdir.

Amerika'nın Dışa Bağımlılığı: Amerika Birleşik Devletleri çeşitli hammadelerin tümünü ülke dışından, çoğunlukla da az gelişmiş ülkelerden sağlamaktadır. Kauçuğun, % 100'ü, kahvenin % 100'ü, Manganezin % 93'ü, kromun % 91'i, Alüminyumun % 81'i, nikelin % 71'i yurt dışında üretim faaliyetinde bulunan çokuluslu tekellerden temin edilmektedir. Bu ürünlerin üretimi az gelişmiş ülke halklarının değil, buralarda yerli tekelci sermaye ile ortak yatırımda bulunan çokuluslu tekellerin, yani emperyalistlerin denetimi altındadır. Buna göre de, bu malların fiyatlarının göstermelik olarak artırılması az gelişmiş ülke halklarına değil, emperyalistler ve bütünleştikleri ve işbirliğine girdikleri sınıflara yarayacaktır.

Brezilya'nın sanayileşmesi: Brezilya yöneticileri ülkelerinin süratli bir kalkınma içinde olduğunu, "ikinci bir Japonya'nın" ortaya çıktığını ileri sürüyorlar. Emperyalizmin uyguladığı yeni strateji kavranmazsa bu tip olgular insanı şaşırtacaktır. Fakat genel olarak İkinci Dünya Savaşı ve özel olarak da 1957-58 yıllarındaki buhrandan sonra az gelişmiş ülkelerin belli bir doğrultuda sanayileşmesine izin verilmektedir. Bu sanayileşme emperyalistlerin pazarlarını genişletme ve emperyalist ekonomilerle bütünleşme doğrultusunda olmaktadır. Bunun en iyi örneklerini Brezilya'da görebiliriz. Örneğin Japonya'nın en büyük tekellerinden olan Nippon Steel ile Kawasaki Steel, İtalya'dan Finsider'in yanı sıra Brezilya'da bir demir çelik işletmesi kurmaktadır. Bu şirketler ürettikleri demir-çeliği kendi ülkelerine ihraç edeceklerdir. Bu yatırımın temel dürtüsü Brezilya'da işçi ücretlerinin düşük olması ve

BÜLTENDEKİ YAZILAR KAYNAK GÖSTERİLMEK VE İÇERİĞİ DEĞİŞTİRİLMEMEK ŞARTIYLA
DİĞER YAYIN ORGANLARINDA YAYINLANABİLİR. İLGİLİ SAYILARDAN DERNEĞİMİZE
BİR ADET GÖNDERİLMESİ RİCA OLUNUR?

ve faşist baskılarla artmasının önlenmesidir. Bunun yanı sıra merkezi Almanya'da bulunan çokuluslu Volkswagen tekeli de Brezilya'da bir otomobil fabrikası kurup Amerika Birleşik Devletleri'ne ihracat yapmayı planlamaktadır. Görüldüğü gibi Brezilya'nın sözde "sanayileşmesi" tamamiyle uluslararası tekelci sermayenin çıkarları doğrultusundadır ve Brezilya halkının çıkarlarına kesinkes aykırıdır.

A.B.D.'nin tarım malları ihracatı gün geçtikçe artmakta ve A.B.D. tekelci burjuvazisi eline bir silah daha geçirmektedir. 1973 yılında kapitalist bloğun soya fasülyesi ihracatının % 89'u, mısır ihracatının % 74'ü, buğday ihracatının % 53'ü, pirinç ihracatının yüzde 26'sı ve tütün ihracatının % 25'i Amerika Birleşik Devletleri tekeli sermayesi tarafından gerçekleştirilmiştir. Gıda sıkıntısının arttığı dünyamızda A.B.D.'nin etkinliğinin artması ilerde az gelişmiş ülke halkları için yeni sorunlar doğuracaktır.

Filipinlerde A.B.D. hegemonyası: Filipin demokrasisi sözlerinin temeli uluslararası tekelci burjuvazi (emperyalistler) ile yerli sömürücü sınıfların üst düzeyde bütünleşmesidir. Bu bütünleşme ne kadar ileri bir düzeyde olursa yerli sömürücülerin askeri gücü o kadar artar ve sandıksal bir göstermelik demokrasi uygulamasına geçilebilir. Filipinler'deki yabancı yatırımların % 80'i Amerikan kaynaklıdır. Ülkedeki en büyük 900 anonim şirketin toplam varlıklarının üçte biri Amerikalılara aittir. A.B.D.'nden kaynaklanan çokuluslu tekeller ülkede büyük kârlar sağlamaktadır. Örneğin Ford şirketi 1971 yılında % 121 oranında kâr elde etmiştir. Tarımında ise 32 000 tarım işçisi Amerikalılarla işbirliği halindeki altı kapitalist tarımcının sömürsü altındadır. Bu işçilerin ürettiği şekerin yüzde 70'i Amerika'ya ihraç edilmektedir.

TÜSTAV